

fælde, at h. vedtages, havde vi slet ingen Hær i 1873. Det er jo ikke muligt, at et Stykke Papir kan puste mange Aars tillært Mandskab og et talrigt Corps af Officerer bort paa een-gang. Det er jo ikke sandsynligt. Vi ville gennem Finantsloven kunne bevilge Alt, hvad vi ønske at bevilge til Hæren, og kunne fastholde gennem Finantsloven omtrent i samme Form, som vi gjøre nu, de Former for Hæror-ordningen, som vi ønske skulle bestaae, indtil det lykkes Regjeringen og Rigsdagen at komme overeens, hvis vi ikke allerede ere det i 1873. Der er saaledes mange Forhold, som gennem mange Aar ere opretholdte gennem Finantsloven, uden at man har sporet væsentlige Ulemper deraf. Hele Lønningsforholdet s. Ex. for de nuværende Militaire er etableret gennem Finantsloven og opretholdt der. Det er ikke baseret paa nogen tidligere Plan. Lønningsforholdene for de tidligere Fællesministerier ere fastsatte og ordnede gennem Finantsloven. Der bestaaer ingen særlige Lønningslove for disse Ministerier. Det kan meget godt gaae endda. Saaledes vil Alt væsentligt, hvad man ønsker, bibeholdes, og hvad man ønsker forandret, kan man uden Ulempe vedtage gennem Finantsloven. Men det er min Overbeviisning, at ligesom jeg troer, at der er nedlagt gode Principer i Lovforslaget, og at Krigsbestyrelsen vil søge at gennemføre dette saaledes, at det kan vinde Samtykke og Bifald hos Befolkningen, saaledes vil ogsaa til den Tid Folkets Repræsentation her i Salen, som jo maa have Folkets og Landets Interesse for Die ligesom Regjeringen og den anden Deel af den lovgivende Magt ogsaa i denne Sag vide at opretholde, hvad der i de mellemliggende Aar har vist sig at være til Folkets Gavn. Jeg kan derfor ikke Andet end paa Grund af den Stilling, vi her indtage til dette Lovforslag, som ikke er saaledes Folket bekendt, paa Grund af dets store finantstille Betydning, der maafee er større, end Mangen af os aner, og da vi ikke vide, hvorledes Løderne ville skiffe sig, om vi i de følgende Aar kunne udrede saa store Skatter, som man nu troer at kunne paa-lægge os. — jeg kan ikke Andet end i Genhold til alle disse Grunde ønske, at Folkets Repræsentation gennem Folkethinget skal have det i sin Magt at fremtvinge de Forandringer i de

Bestemmelser, vi her vedtage, der i disse Aar have vist sig at være nødvendige. Saae vi ikke denne Bestemmelse, har Folkethinget det ikke saaledes i sin Magt, og i alt Fald, ved-tager man Forslaget under a og det sidste Punktum skal have nogen Betydning, saa er det i højeste Grad usandsynligt, om vi komme dertil. Jeg troer, at vi skylde ogsaa af Gen-syn til den Stemning, som nu er tilstede hos en stor Deel af Befolkningen — det være med Grund eller ikke — efter Grundlovs-kampen og den Tvivl, om det rigtig vil kunne gaae med den nye Forsatning, jeg troer, at vi skylde dem, der leve i en saadan Stemning, nære en saa-dan Tvivl, at sige dem her, at vi have taget Hensyn hertil, selv om vi ikke dele deres Frygt, ved igennem denne Bestemmelse at havde deres Ret. Vi kunne da oversee Lovens finantstille Betydning. Vi have da offret 2 à 300,000 Rb. aarlig i 5 Aar for at gjøre et alvorligt og ærligt Forsøg paa at gennemføre de nye og efter min Overbeviisning gode Principer, der ere nedlagte i Loven. Det er overflueligt i finantstel Henseende, og det er i mine Tanker godt Kjøb, for hvilket vi saa disse Grund-sætninger indførte og prøvede.

Carlsen: Jeg skal indfrænke mig til nogle ganske saa Ord. Der er ikke her idag fremkommet Noget, som har forandret min Mening om det Forslag Nr. 25 h, jeg har deeltaget i at stille. Jeg nærer ikke den mindste Frygt for, at man ved at vedtage Forslaget skulde komme ind i den Tilstand, man har talt om, at man skulde staae og slet Intet have, hverken Hær eller Hærlov. Nei, vedtages dette Forslag, nærer jeg ingen Tvivl om, at Regje-ringen betids vil forelægge Folkethinget et For-slag om Revision af den bestaaende Lov, og jeg nærer heller ikke nogen Tvivl om, at Folke-thinget og Regjeringen i sin Tid ville blive enige, netop naar dette Uendningsforslag ved-tages. Skulde jeg have nogen Tvivl, saa vilde det være for det Tilfælde, at man forkastede Uendningsforslaget, saa turde det være mere tvivlsomt, om man i sin Tid vilde blive enig ved en Revision. Forsaavidt det har været yttret, at paa det Tidspunkt Loven udløber, kunde der indtræffe saadanne Forhold, at det